

básne : Netušíš, Príroda, Skryté tajomstvo

NETUŠÍŠ

PRÍRODA

SKRYTÉ TAJOMSTVO

Ani netušíš, ako dlho sa plavíš oceánom
raz páli Mierovú čiaru som preskočil už dávno.

Si ako oheň, čo hreje a

s neznámou hĺbkou a šírkou
diaľke odhalí Poznáš ten sladký pocit z prejdených ciest?

Tvoj závoj ti vietor v

v diaľke za hmlou uvidíš maják.
nadráža a raz utopí Tak nechám sa tam kadiaľ vietor fúka viesť.

Si ako voda, čo

To čo v tebe nie je známe - osvetľuje.
a raz uschne Tú krajinu hôr nechajme do diaľok sa rozpínať.

Si ako strom, čo kvitne

Ako keď sa maliarovi farba na papier rozleje
krásna Príroda je ako dieťa už toľké roky nevinná -

V spojení s prírodou si

máš nádej že svetlo s ktorým sa nemusíš už báť.
kvety! metafora skrytá v jednej básni.

ako lúčne

Lenže zhasne ako zhasnú mnohé po ňom
buď Tak prečo sa o láske toľko básní?

Nič nemusíš, len

plavíš sa v malej lodke ktorá čerí vodu.
nevinná. ... nočnú oblohu zahalila temnota.

zelená a naveky

V malých vlnkách vidíš rozmazaný odraz svojej
tváre
žiariaca nahota.

Je krásna tá jej čierna a

no vieš - že si to
ty.

Šaty z hodvábu sú oproti hviezdám iba kus látky.

Stále vidíš maják, mnoho
majákov
Život nie je aký chceme -

ale ich už
ignoruješ.
tak si ho upracme, aby bol sladký.

Milión básnikov z rôznych kútov sveta aj iných chutí...

Zrazu sa otočíš, zahliadneš
maják
pritom ne jeden človek za svojou láskou smúti...

No

no je iný ako tie statné predtým
jeho svetlo je tak intenzívne že ťa oslepilo
doplavíš sa k nemu a tvoja noha z loďky
na jeho územie vkročí.

Si s ním už dlho
a jeho svetlo ťa urobí šťastnou -
zakryté územia sú oddelené -
ale nikdy nevieš čo ťa čaká-
S určitosťou vieš že toto je pravá LÁSKA.